

Bilag 1.**SOCIALMINISTERIET****Vedrørende ydelse af tilskud fra sygekasserne til behandling af parodontose og forebyggelse af denne sygdom.**

Samvirksomheden og tandlægeforeningen ønsker en ændring af de gældende regler om 25 pct. statsrefusion af sygekassernes udgifter ved tandlægebehandling, jfr. sygeforsikringslovens § 14, jfr. § 37, stk. 2, punkt 2, således at der fremtidig ydes 75 pct. i refusion til sygekasserne af de af disse til forebyggelse og behandling af parodontose afholdte udgifter. Der er herved henvist til, at de odontologiske foranstaltninger, som bør stilles til rådighed til behandling af tandkødsygdomme, bedst lader sig praktisere gennem en udbygning af den overenskomst, som samvirksomheden og tandlægeforeningen har indgået med virkning fra 1. december 1965, og som er godkendt af socialministeriet i medfør af sygeforsikringslovens § 18. Der er ved denne overenskomst lagt vægt på sygdomsforebyggelse og rationel behandling af tandsygdomme, men især af økonomiske årsager lægger overenskomsten kun i meget ringe omfang vægt på tandsygdommen parodontose, løsning af tænderne.

Samvirksomheden og tandlægeforeningen finder, at der bør sættes alvorligt og effektivt ind over for denne sygdom, og at dette mest rationelt bør ske ved forebyggelse og behandling af sygdommen i dens tidligste stadier, dvs. over for kvinder ved graviditet og barnefødsel såvel som over for befolkningen i sin helhed i de unge aldersklasser. I sidstnævnte henseende vil overenskomsten blive søgt udbygget med forebyggelse og tidlig behandling af parodontose for den aldersgruppe på 16-21 år, som i dag har adgang til ordningen for regelmæssig tandpleje.

Denne udvidelse af overenskomsten forudsætter imidlertid efter samvirksomhedens og tandlægeforeningens opfattelse en større statsrefusion af sygekassernes udgifter end de i loven fastsatte 25 pct.

Statens samlede merudgift ved en ordning med 75 pct.'s refusion af sygekassernes udgifter kan anslås til 12 mill. kr. pr. år. I dette beløb er ikke medtaget udgifter ved genopbygning af tandsættet (bro- og guldarbejde). Efter socialministeriets bekendtgørelse af 23. februar 1961, § 1, er der hjemmel for sygekasserne til at yde tilskud til behandling af godartede sygdomme i tandkødet, medens der ikke er hjemmel til at betale for bro- og guldarbejder i forbindelse med tab af tænder. Hverken parodontose eller guldarbejder m. v. er omfattet af tandlægeoverenskomsten.

Socialministeriet er positivt indstillet over for, at der skabes mulighed for, at sygekasserne kan yde tilskud til behandling af parodontose. Ministeriet er villig til at foretage de fornødne ændringer i socialministeriets bekendtgørelse af 23. februar 1961 samt at godkende eventuelle ændringer i tandlægeoverenskomsten, således at denne giver adgang for parodontosebehandling. Disse ændringer kan gennemføres uden ændringer i sygeforsikringsloven.

For så vidt angår spørgsmålet om forøgelse af statstilskuddet fra 25 pct. til 75 pct. af sygekassernes udgifter ved parodontosebehandling, hvilket kræver ændring af sygeforsikringslovens § 37, er socialministeriet betænkeligt ved at gennemføre forslaget uden nærmere undersøgelser af dets eventuelle konsekvenser for andre af de i sygeforsikringsloven angivne ydelser fra sygekasserne og finder det rettest, at forslaget underkastes en behandling i det af ministeriet nedsatte speciallægeudvalg, hvori foruden sygekasserne også læger og sundhedsstyrelsen er repræsenteret, forinden der tages endelig stilling til dets eventuelle gennemførelse.